

JO STRØMGRENS

EN GORILLA SØKER HJEM

URPREMIERE PÅ STUDIOSCENEN 25. AUGUST 2005

NY DRAMATIKK - NORSK OG SAMTIDIG

Hele overskriften oser selvfølgelig av trendy teatersjef-floskeri. Det er bare ordet "nyskapende" som mangler. For oss er det en selvfølge å spille et stykke av bysbarnet Jo Strømgren. At det i tillegg handler om en gutt og en pike som vil være gorilla og kujente for hverandre i et siste forsøk på å redde forholdet, gjør det ikke mindre selvfølgelig. Om det er nyskapende får andre avgjøre, men ærlig talt: det er 2500 år siden Thespis trasket rundt med kjerra si. Hva har ikke skjedd på de skrå bredder i løpet av denne tiden? Svar den som kan. Men her vil altså Trondheimsgutten Jo brette ut en teaterlek med fysikk og tekst. At han i tillegg er et europeisk teaternavn tenker vi ikke så mye på. Derfor sjenerer det oss ikke noe særlig heller. Men nå har det seg slik at han er den første av tilsammen 16 prosjekter som Trøndelag Teater nå har startet opp i samarbeid med norske forfattere. Fordelt på alle våre scener - innenfor alle genre og temaer vil stoff om oss, vår samtid, vår region, bli forestillinger i løpet av tre år fra nå. Å lage en forestilling fra grunnen av som ikke har hatt suksess noe annet sted først, er en pirrende øvelse innenfor risikosportens verden. Det er der vi vil utfordre det trønderske teaterpublikums nysgjerrighet og trang til uforutsigbare opplevelser.

Velkommen i teatret.
Otto Homlung
teatersjef

NOEN SOM PASSER FOR OSS

Vi søker samboere tilpasset den erfaring vi selv har høstet. Vi søker en kvinne og en mann med selvtillit nok til å tåle tapet av en tvist. Uten å gå av skaffet av den grunn. Og forhold basert på større grad av edruelighet. Spesielt når det gjelder illusjoner og forventninger. For de er det bare å glemme. Vi skal slutte å være hårsåre. Verden forgår ikke om partneren får siste sukk i en krangel. Krisemaksimering av bagateller? Skill klinten fra hveten! Vi vil ha en kjæreste med godt gangsyn – vett og modenhet nok til ikke å misbruke tida med kvalmende luksusproblemer. Og ingen av oss gidder å drasse svette episoder fra fortiden inn i nåtiden.

Er det noen der ute i verden som er inneforstått med at noen ekle skuffelser ligger på lur? Og som tror på en akseptabel eksistens selv etter et ubehagelig samlivsbrudd? Et forhold hvor de foretaksomme hormonene kunne ta seg en lur en gang iblant – for å la den sunne fornuft få øve seg på en fremtidig virkelighet?

Ta kontakt! Så kunne vi åpne en Valpolicella, tenne på peisen og ta oss en prat om livets banaliteter.
MS

JO STRØMGREN

ble i 1970 født i Trondheim. Med ski på det ene benet. Det andre med en skikkelig go'fot. Han dyrket sunne sportsgreier i årevis. Helt til Travolta & Co på 80-tallet, via the silver screen, introduserte alternativt fysisk utfoldelse med kvinnfolk og musikk til! Jo hadde nettopp oppdaget damer. Og så kom Jennifer Beales fra Flashdance! Han ble besatt av drømmen om å kunne danse, han også, og startet med jazzballett. Interesse og illusjoner brast ganske umiddelbart. For det var innen klassisk ballett og koreografi han fant sin nisje, og fra denne plattformen utviklet han etter hvert sitt eget univers innen scenekunsten – det strømgrenske.

Etter fire år ved Statens Balletthøgskole, med en fraværspersent på 42,7, og medfødt stor selvillit dro han til Bergen og dansekompaniet Carte Blanche. Her skadet han det ene kneet, og det andre ved et uforsiktig sleivspark med go'foten. Med to stive knær tok han farvel med du corps de ballet. Men koreografen var intakt – over pari. En diktatorisk sådan, iflg ham selv. Hans balletter, klassiske som moderne, har gjestet all verdens store scener og operahus. Han er den eneste norske kunstner som har gjort internasjonal karriere innen både teater og dans. For "repertoaret" ble utvidet da han oppdaget at det var ganske artig å skrive for teater. Tre kvelder brukte han på sitt andre manus, og resultatet ble suksessen *Pianisten* -

tristere enn moll. Her forlystet han oss med sin kauderwelske "dialekt", Gibberish. Det var et sammensurium av slaviske (?) ord – som integrert i det visuelle scenespråket ble absurd meningsbærende. Inspirasjon henter han fra verdens kortbølgesendinger. Han forstår ikke bæra av hva som blir sagt, men er overbevist om at det er noe ufattelig viktig. Så kan han bare fantasere om hvilke forskrekkeligheter som slynges ut i eteren! Vi må også nevne at han har laget og spilt i filmer, og er en stor beundrer av Chaplin. Selvfølgelig.

Jo etablerte Jo Strømgren Kompani i 1998, og har sammen med dette ensemblet turnert i 40 land. Han røyker bare rullings. Han har bodd 17 år i kollektiv. Han er agnostiker. Han har lest Bibelen i smug. Han har abonnert på "Vaktårnet" for å redde en kamerat fra Jehovas Vitne. Han er en nokså habil pianist – noe hans nabo Leif Ove Andsnes kanskje vil betvile. Han er nå tatt inn i varmen til De norske dramatikerers forbunds stuer. Den absurde, barokke realisten Jo Strømgren har satt seg fore å danne et orkester i nærmeste fremtid. Selv skal han traktere fagotten, som er det mest ukule instrumentet som er å oppdrive, iflg ham selv. Iflg andre er han en lavmælt person. Man skulle ikke tro det, men det er han faktisk... Jo Strømgren Kompani spiller den kritikerroste forestillingen *Hospitalet* på Teater Avant Garden i november.

EN GORILLA SØKER HJEM

av Jo Strømgren

Regi / scenografi / kostymer: Jo Strømgren

Lysdesign: Tommy Geving

Lyddesign: Jan-Emil Indergaard

Masker: Ragnhild Ward Bugten

Medvirkende:

Marte Stolp
Ola G. Furueth

Inspisient: Ole Kristian Ringen

Sufflør: Ells-Beth Lyse

Rekvisitør: Irene Næss-Pedersen

Teknisk koordinator: Per Arne Johansen

Foto fra prøvene: Marianne Øiamo

Program: May Selmer / Geir Schønberg

Ansvarlig utgiver: Otto Homlung

Rettigheter: Jo Strømgren

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt

Tid: 1 t 10 min uten pause

Takk til Trondheim Varmesenter v/ Kjell Hofstad
Den elegante lampen paret har skaffet seg, får du hos

**louis
poulsen**

 telenor

